

DJUR

Jag berättar saker
som du inte vill höra
men:

-

En grävling gick in i sitt gryt
den var stor och svart
med ränder på ryggen
som rann som regnet
och i himlen åskade trummor
som föll på mitt paraply
jag följde med den in
klev ur mina regnstövlar
var tvungen att krypa
därinne var det mörkt som i en livmoder
och jag tänkte
att den skulle börja prata med mig
men det gjorde den inte
för den var en grävling,
och jag en människa

-

Tuggar bark

rafsar löv

nosar kåda

klättrar spindel

faller regn

kastar stenar

i mitt ishus

-

Vi satt i mörkret

med mull som ramlade ner

la sig i mitt hår som mjäll

jag hukade, hakade fast

armarna i knäveckan,

den slickade trampdynor och

la sig tillrätta i en hög av jord

det var kallt

men den hade ju päls

och jag var naken på främmande plats

grävlingens klor krefsade runt

jag grävde in jord under mina naglar

skapade en grop åt mig
dygnet var djurets
blöt nos och därunder vassa tänder
en flod av fuktiga andetag
partiklar jag inte filtrerade
 huden som frös utan ragg
äter grävlingar upp varandra,
så som vi öppnar eld och slukar?
öppnade munnen för att fråga
men mörkret var för stort
och den var en grävling
och jag en människa

-

Flyter is
sotigt slask
ett glapp
klor som når
värme smälter
droppar snö som
dör
en kropp

-

Jag tömde mina fickor
ville bli grävling
men det fanns krokar
som fastnat i linningarna
där kom minnen att samlas
nylontrådar jag inte ville ha
men inte kunde ge upp
de ledde in i hudens sömmar
jag drog fast det trasade sönder
för jag ville ha det som grävlingen hade
kärlekstunga på den egna raggen
istället bet jag upp nagelbanden
frågor som staplades,
en relation som borde etableras
vi satt ju i samma håll
men det gick inte att samtala
för den var en grävling
och jag en människa

-

Jordskred sjunker

i strömmar
bildar damm,
allt därunder
är skuret
äter mina
läckande tanketrådar
dov tystnad
kramsnö
skarpa ljud
och rasande kärlek

-

Grävlingen glodde, det glödde
gul skymning i blicken
och mellan mina hjärtslag
sexton olika ljud som inte liknade mina
våra berättelser gned mot varann,
gled förbi och ebbade ut,
tog avsked och avled i kvällningen;
förbrukat, försvunnet,
gått och aldrig återuppstått,
upplöstes, förlöstes
i ett hundraårigt gryt

där jag satt
men där den låg
för den var en grävling,
och jag en människa

-

Vi pratar inte varandras språk

Matilde Villegas Bengtsson

Publicerad i antologin *Känns Ens Existens*

av Jakobsbergs Folkhögskola